

DKDK: Udveksling i Japan

på et tidligere tidspunkt flytter til et boligområde, der er demensvenligt, men fungerer som en almindelig by eller bydel, vil personen kunne blive boende i hjemlige omgivelser resten af livet.

Demenslandsbyen Marguritten skal være et sted, hvor mennesket er i fokus. Beboerne skal have frihed til at leve på egne præmisser, og der skal være rige muligheder for forskelligheder. For mange mennesker med demens har det f.eks. vist sig at være meget gunstigt at bo sammen med andre i boenheder med fælles køkken og stue. Disse mennesker har mindre behov for store selvstændige boliger. Det er mere befordrende for dem at have meget social kontakt. Andre skal have mulighed for at bo sammen med ægtefællen i en større selvstændig bolig men stadig tilknyttet nogle fællesfaciliteter.

Byen skal i det hele taget indeholde mange fælles faciliteter, såsom butikker, restaurant, frisør, teater-sal og hvad man nu ellers kan finde på. Stedet skal være indbydende for besøgende og andre beboere fra nabolaget. Grænsende til demensbyen kunne andre ældreboliger tænkes placeret, som også kunne have glæde af den. Der vil være terapi- og sansehaver, der vil være aktiviteter som dans, gymnastik og Thai-Chi, og der vil være dyr og børnelegepladser.

Selve udformningen af byen skal være på en sådan måde, at beboerne bliver stimuleret så meget som muligt. Farver, materialer og former må gerne være varierede og forskellige, for at hjernen kan blive stimuleret. Dette hjælper også til at genkende steder

og føle sig hjemme. Hvis alting er ens, lige og fir-kantet kan man let fare vild og ikke vide, hvor man er. Naturen skal være en vigtig del af demensbyen. Det er veldokumenteret, at udsyn på natur har en gunstig effekt på menneskers velvære. Endnu bedre er det, hvis man kan bevæge sig rundt i den, og derfor skal det være attraktivt for beboerne i landsbyen at gå udendørs imellem bygningerne.

Tilknyttet demenslandsbyen er det også planlagt at have et Videns- og Udviklingscenter, der skal forske og samle viden fra hele verden angående det bedste liv med en demenssygdom og mulighederne for at bremse forløbet. Dette Videnscenter skal samarbejde med det Nationale Videnscenter for Demens, som er interesseret i at lave undersøgelser i landsbyen. Eksisterende viden kan blive omsat i handlinger, ny viden vil kunne udvikles på stedet, og teorier vil kunne afprøves i praksis.

Planerne er, at denne demenslandsby skal være et slags pilotprojekt og være startskuddet til, at der over hele landet kan komme tilsvarende projekter, som inspirerer og lærer af hinanden.

Mere information om projektet kan findes på:

www.demenslandsbyenmarguritten.dk og
www.facebook.com/marguritten

Her kan man også læse, hvordan man kan støtte projektet ved at blive medlem af støtteforeningen.

En delegation på 12 danskere er i marts 2015 taget til Japan for at lære af, og dele erfaringer med andre lande, inden for områderne ældre, handicap og unge. I delegationen er bl.a. bestyrelsesmedlem Rikke Jensen som repræsentant for DKDK.

Det japanske udvekslingsprogram, Young Core Leaders of Civil Society Group Development, er udviklet af det japanske udenrigsministerium. Det er sket med henblik på at udvikle ledere under 40 år, der kan tilknyttes Non Governmental Organization. Initiativet skal ses med baggrund i, at japanerne ønsker at skabe et mere sammenhængende samfund. Et samfund, hvor alle bidrager med og bruger deres evner til fordel for andre. I programmet deltager foruden Danmark også England og Tyskland. Hver med en 12-mands stor delegation.